

Innst. O. nr. 42

(2006-2007)

Innstilling til Odelstinget fra justiskomiteen

Ot.prp. nr. 18 (2006-2007)

Innstilling fra justiskomiteen om lov om endringer i straffeloven 1902 mv. (straffebud om å møte et barn med forsett om å begå seksuelt overgrep mv.)

Til Odelstinget

1. SAMMENDRAG

1.1 Proposisjonens hovedinnhold

Departementet foreslår i proposisjonen et nytt straffebud som rammer den som har avtalt et møte med et barn under 16 år, og som med forsett om å begå en handling som nevnt i straffeloven §§ 195, 196 eller § 200 annet ledd har kommet frem til møtestedet eller et sted hvor møtestedet kan iakttas (forslag til ny § 201 a i straffeloven). I tillegg foreslås det å tydeliggjøre at straffeloven § 201 bokstav b og c også rammer seksuelt krenkende eller annen uanstendig atferd som er forøvet gjennom elektronisk kommunikasjon.

Uavhengig av disse forslagene foreslår departementet enkelte presiseringer i straffeprosessloven og straffegjennomføringsloven som følge av at en domstolsavgjørelse om fullbyrding av betinget fengselsstraff med virkning fra 1. januar 2006 skal være dom, og ikke kjennelse. For omtale av disse endringene vises det til kapittel 5 i proposisjonen.

1.2 Bakgrunn

I England ble det i 2003 vedtatt et eget straffebud som gjør det straffbart å møte eller reise for å møte et barn som man tidligere har hatt kontakt med, dersom møtet finner sted for å begå overgrep mot barnet. Den engelske bestemmelsen trådte i kraft 1. mai 2004.

Etter at denne straffebestemmelsen ble vedtatt, tok Barneombudet og Redd Barna til orde for å inn-

føre en tilsvarende bestemmelse i norsk rett. Lignende forslag har også vært tatt opp i flere representantforslag.

Justisdepartementet sendte 29. juni 2006 på høring et forslag om et nytt straffebud som retter seg mot den som med forsett å begå et lovbrudd som nevnt i straffeloven §§ 195, 196, § 200 annet ledd eller § 201 bokstav c møter et barn under 16 år, som vedkommende tidligere har hatt kontakt med ved minst to anledninger. Departementet foreslo også å presisere straffeloven § 201 slik at det går klart frem at bestemmelsen rammer seksuelt krenkende eller annen uanstendig atferd som skjer gjennom bruk av elektroniske kommunikasjonsmidler.

Et flertall av høringsinstansene mener at det er behov for et nytt straffebud om forebygging av seksuelle overgrep mot barn. For nærmere omtale av høringsinstansenes merknader vises det til proposisjonen.

1.3 Nytt straffebud om å møte et barn med forsett om å begå et seksuelt overgrep overfor barnet

Straffeloven §§ 195, 196 og § 200 annet ledd gjelder henholdsvis seksuell omgang med barn under 14 eller 16 år og seksuell handling med barn under 16 år. Felles for bestemmelsene er at de retter seg mot selve den seksuelle akten. De norske bestemmelsene suppleres av et generelt straffansvar for forsøk på forbrytelser.

Norge er forpliktet etter flere internasjonale instrumenter til å beskytte barn mot seksuelle overgrep, både strafferettslig og gjennom andre tiltak. En slik forpliktelse følger særlig av FNs barnekonvensjon. Et nytt straffebud som gir strafferettslig beskyttelse mot seksuelle overgrep også før selve overgrepet begås, kan sies å styrke barns rettigheter etter barnekonvensjonen og bidra til å sikre de verdier som er ned-

felt i den europeiske menneskerettskonvensjonen (EMK). Derimot kan det ikke av disse bestemmelsene utledes noe krav til slik kriminalisering. Norge er også forpliktet av flere internasjonale konvensjoner til å sikre at strafforfølgning skjer på en måte som tilfredsstillende grunnleggende rettssikkerhetsgarantier for siktede. Departementet ser ikke at forslaget til nytt straffebud medfører særlige problemstillinger i forhold til EMK.

Departementet viste i høringen til at det er behov for å styrke barns vern mot seksuelle overgrep. Et nytt straffebud som rammer tidligere stadier av seksuelle overgrep mot barn kan være ett av flere tiltak som kan beskytte barn bedre mot overgrep. Selv om handlingene i noen grad kan være straffbare også etter gjeldende straffebestemmelser, mente departementet et mer målrettet straffebud kunne gjøre straffansvaret mer effektivt, for eksempel ved å gjøre det klarere når politiet kan benytte tvangsmidler.

Høringen har styrket departementets syn på behovet for et nytt straffebud som på et tidligere stadium enn i dag beskytter barn mot fare for overgrep. På bakgrunn av høringen har departementet valgt en annen utforming av straffebudet enn det som var foreslått i høringsnotatet.

I høringsnotatet drøftet departementet på hvilket stadium i handlingsrekken frem mot et overgrep at straffansvar bør inntre. Forslagene i høringsnotatet bygget på at straffansvar burde inntre når den voksne møter barnet, men departementet ba spesifikt om høringsinstansenes syn på om straffansvar bør inntre på et tidligere tidspunkt.

På bakgrunn av høringen har departementet valgt et annet tidspunkt for straffansvarets inntreden enn opprinnelig foreslått. I vurderingen av når straffansvar bør inntre, har departementet lagt vekt på flere hensyn. Et sentralt moment er handlingens straffverdighet, herunder hvor nærliggende fare for overgrep som handlingen innebærer. Departementet har også lagt vekt på bevismessige hensyn og praktiske håndhevingsmuligheter. Straffansvar bør ikke inntre på et tidspunkt hvor det gjennomgående vil være vanskelig å bevise gjerningspersonens forsett. Straffebudet må også legge til rette for at håndhevingen kan skje uten å utsette barnet for økt belastning. Utformingen av et straffebud må videre ta høyde for problemstillinger knyttet til jurisdiksjon i forhold til handlinger begått gjennom elektronisk kommunikasjon.

Etter en samlet vurdering har departementet falt ned på en løsning som kan ses som en mellomløsning. Etter departementets syn bør ikke straffansvar være betinget av at gjerningspersonen faktisk møter barnet. Departementet er enig i at et slikt krav vil kunne svekke straffebudets effektivitet og vil kunne medføre økt belastning for barnet og etiske dilemmaer for politiet. Samtidig fastholder departementet at

straffansvaret først bør inntre når gjerningspersonens forsett om å møte barnet tydelig har manifestert seg i vedkommendes handlinger.

Departementet mener at gode grunner taler for at straffansvar bør inntre når den voksne har kommet frem til møtestedet. På dette tidspunktet har den voksne vist vilje til å gjennomføre møtet med barnet. Dette gjelder uavhengig av om barnet møter eller ikke. For å unngå spørsmål om straffriende tilbaketreden, mener departementet at straffebudet bør ramme også når den voksne har plassert seg slik at vedkommende har oversikt over møtestedet.

Departementet legger til grunn at det alminnelige forsøksansvaret etter straffeloven vil gjelde også for det nye straffebudet i straffeloven § 201 a. Det betyr at straffansvar kan inntre også før gjerningspersonen har kommet frem til møtestedet eller et sted hvor møtestedet kan iakttas, såfremt vilkårene for dette er oppfylt.

I høringsnotatet la departementet til grunn at bestemmelsen ikke burde utformes slik at den forutsetter en forutgående avtale mellom den voksne personen og barnet om å møtes. Etter en nærmere vurdering ser departementet dette likevel noe annerledes nå. Når straffansvar skal inntre ved at den voksne kommer frem til møtestedet, forutsetter dette en avtale om møtested og møtetid. Tilfeller der den voksne uanmeldt møter opp utenfor skolen, fritidsklubben eller lignende, vil etter dette falle utenfor bestemmelsens anvendelsesområde. Avtalebegrepet må imidlertid ikke tolkes snevert. Etter omstendighetene kan en slik avtale være svært uformell og gå ut på en forståelse om å prøve å møtes i et område i et visst tidsrom. Hvis den voksne har fått barnet til å oppgi hvor det skal befinne seg på et bestemt tidspunkt, kan omstendighetene i enkelte tilfeller være slik at et møte gjennom dette anses avtalt. En avtale i den forstand det her gjelder, kan foreligge selv om barnet ikke har oppfattet avtalen som bindende for seg.

Departementet mente i høringsnotatet at det må stilles krav til forutgående kontakt mellom den voksne og barnet, men uttrykte tvil om lovteksten burde være spesifikk eller om en mer generell formulering var å foretrekke. Utkastene til lovtekst inneholdt et krav om to tilfeller av forutgående kontakt mellom den voksne og barnet.

Departementet har etter høringen kommet til at det ikke bør stilles krav om forutgående kontakt et bestemt antall ganger. Straffverdigheten av handlingen er ikke nødvendigvis knyttet til hvor lenge den forutgående kontakten har pågått. Et spesifikt krav om antall forutgående kommunikasjoner vil dessuten kunne medføre uheldige omgørelser av straffebudet.

I høringsnotatet foreslo departementet at straffebudet skal ramme møte med barn under 16 år. Departementet mener at det særlig er barn under 16 år som

har behov for den økte beskyttelsen det nye straffebudet gir og opprettholder forslaget etter høringsrunden. Personer over 16 år har nådd alderen for seksuell selvbestemmelse.

Den alminnelige regelen i straffeloven er at gjerningspersonen må ha utvist forsett i forhold til alle omstendigheter i den objektive gjerningsbeskrivelsen. Forslaget i høringsnotatet går ut på at det alminnelige skyldkravet i straffebudet skal være forsett, men at det i forhold til fornærmedes alder skal være tilstrekkelig med uaktsomhet. Departementet fastholder forslaget til skyldkravet også etter høringen.

Videre foreslo departementet i høringsnotatet en adgang til straffbortfall dersom partene er jevnbyrdige i alder og utvikling, og fastholder dette etter høringen.

Endelig foreslo departementet i høringsnotatet en strafferamme på ett år. Departementet fastholder dette forslaget. Dersom møtet resulterer i et forsøk på eller fullbyrdet overgrep mot barnet, er det andre straffebestemmelser med vesentlig høyere strafferamme som kommer til anvendelse.

1.4 Presisering av straffeloven § 201

Departementet foreslo i høringsnotatet en presisering av straffeloven § 201 for å gjøre det klart at handlinger som der nevnt anses foretatt "overfor" noen også når de er forøvet gjennom ny kommunikasjon.

Departementet anser det ikke tvilsomt at seksuelt krenkende eller annen uanstendig atferd forøvet gjennom elektroniske kommunikasjonsmidler dekkes av straffeloven § 201 bokstav b og c også etter gjeldende rett. Av pedagogiske grunner bør imidlertid dette fremgå tydeligere av bestemmelsen. Dette kan motvirke en oppfatning av at handlinger forøvet på Internett, gjennom telefon eller lignende, er mindre alvorlige enn handlinger som foretas direkte overfor noen.

1.5 Økonomiske og administrative konsekvenser

Departementet vil dekke eventuelle økte kostnader som følge av lovendringene innenfor egne budsjettammer og ta opp eventuelle ytterligere behov innenfor den ordinære budsjettprosessen.

2. KOMITEENS MERKNADER

Komiteen, medlemmene fra Arbeiderpartiet, lederen Anne Marit Bjørnflaten, Thomas Breen, Ingrid Heggø og Hilde Magnusson Lydvo, fra Framskrittspartiet, Jan Arild Ellingsen,

Solveig Horne og Thore A. Nistad, fra Høyre, Elisabeth Aspaker og André Oktay Dahl, og fra Sosialistisk Venstreparti, Olav Gunnar Ballo, er glad for at Regjeringen nå legger fram et forslag til lov om endringer i straffeloven av 1902 mv., et nytt straffebud om å møte et barn med forsett om å begå seksuelt overgrep.

Komiteen mener det er behov for å gi barn økt beskyttelse mot seksuelle overgrep. Den økte bruken av kommunikasjonsmidler som Internett og mobiltelefon, har gjort barn mer sårbar for overgrep. Denne utviklingen har blant annet gjort det lettere for voksne å komme i kontakt med barn uten kontroll fra andre voksne. Noen voksne bruker slik kontakt bevisst for å komme i posisjon til å begå seksuelle overgrep.

Komiteen viser til at formålet med det framlagte forslaget er å gi politiet mulighet til å stoppe planlagte overgrep før selve det fysiske overgrepet er påbegynt. Den nye bestemmelsen vil ramme den som har avtalt å møte et barn under 16 år, og som har forsett om å begå et seksuelt overgrep mot barnet. Politiet kan da pågripe den voksne i det øyeblikk han eller hun ankommer møtestedet eller et sted hvor møtestedet kan iakttas.

Dette supplerer det alminnelige forsøksansvaret etter straffeloven §§ 195, 196 og 200, og komiteen mener det er riktig at dersom handlingen har kommet langt nok til at det alminnelige forsøksansvaret etter disse bestemmelsene har inntrådt, bør forholdet bedømmes etter disse bestemmelsene og ikke det nye straffebudet. På denne måten får man fram den økte straffverdigheten ved at gjerningspersonens handling er nærmere fullbyrdet overgrep, enn det man tar høyde for ved det nye straffebudet. Komiteen er også enig i at det nye straffebudet ikke skal anvendes i konkurrans med det alminnelig forsøksansvaret eller en fullbyrdet overtredelse av straffeloven §§ 195, 196 eller 200. Komiteen er også enig i at det gis adgang til straffbortfall dersom partene er jevnbyrdige i alder og utvikling.

Komiteen vil også peke på og stiller seg bak at det framlagte forslag også tydeliggjør at straffeloven § 201 bokstav b og c også rammer seksuelt krenkende eller annen uanstendig adferd som er forøvet gjennom elektronisk kommunikasjon.

Komiteen vil samtidig understreke at kriminalisering alene ikke er tilstrekkelig for å beskytte barn. Etter komiteens syn er det behov for en rekke samordnende tiltak for å beskytte de aller minste mot overgrep fra voksne. Et viktig tiltak er opplæring av barn og voksne i trygg internettbruk. Politiet må få på plass egnede virkemidler til å oppdage og oppklare denne typen lovbrudd. Aktørene innenfor moderne kommunikasjon bør også stimuleres til selv å iverksette tiltak som kan forebygge overgrep mot barn.

Komiteen vil fremheve det viktige arbeidet under den forrige regjeringen med etableringen av et filter hos KRIPOS som sperrer tilgang til internettsider som inneholder overgrepbilder.

Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet og Sosialistisk Venstreparti, er videre fornøyd med at Regjeringen 1. juni 2006 opprettet en arbeidsgruppe for å utrede og fremme forslag til tiltak for å forebygge at barn utsettes for seksuelle overgrep i forbindelse med deres bruk av Internett og at bilder av slike overgrep mot barn blir distribuert på nettet. "Faremo-utvalget" la 30. januar 2007 fram sine forslag for å forbygge internettrelaterte overgrep mot barn og unge i en egen rapport. Flertallet har merket seg de mange gode og omfattende forslagene for å beskytte barn og unge mot overgrep, og ser fram til at Regjeringen kommer tilbake til Stortinget på egnet måte knyttet til dette. Flertallet vil avslutningsvis rose Redd Barna og andre aktører som har vært pådrivere for deres innsats for å få på plass dette nye straffebudet.

Komiteen viser til at det i det framlagte forslaget, uavhengig av det nye straffebudet, også ligger endringer til enkelte presiseringer i straffeprosessloven og straffegjennomføringsloven. Dette er endringer som er en konsekvens av en domsavgjørelse om at fullbyrding av betinget fengselsstraff med virkning fra 1. januar 2006 skal være dom og ikke kjennelse som tidligere.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet deler bekymringen for den stadig økende bruken av Internett og andre elektroniske kommunikasjonsformer for å begå ulik kriminalitet. Av det verste et samfunn kan utsettes for, er kriminalitet der barn blir ofre for andre kyniske menneskers behov. Det er derfor svært viktig med et godt og vel fungerende lovverk som beskytter barn mot slike overgrep. Kvaliteten på en rettsstat vises blant annet gjennom hvordan man tar vare på de svakeste av de svakeste i samfunnet. I så måte er dette lovforslaget med på å ivareta norske rettstradisjoner.

Disse medlemmer støtter derfor det framlagte forslaget da det er med på å styrke barns sikkerhet, selv om man ser at det foreligger betenkeligheter fra deler av det juridiske fagmiljøet mht. å kunne straffeforfølge noen før det er begått en faktisk kriminell handling. Disse medlemmer vil understreke at barnas behov skal komme først.

Disse medlemmer vil hevde at lovforslaget ikke er et tiltak for å innføre et "tankepoliti", men heller et tiltak som er med på å sikre bl.a. noe av det som

er politiets hovedoppgave, nemlig å forebygge og forhindre kriminalitet.

Disse medlemmer håper at lovens intensjon også blir ivaretatt og benyttet på en god måte av domstolene, og at Justisdepartementet følger dette opp og fremmer eventuelle endringsforslag dersom dette skulle vise seg å være nødvendig for å gjøre loven enda mer funksjonell i forhold til intensjonen, samt ivareta rettssikkerheten.

Disse medlemmer vil videre understreke viktigheten av skoleverkets rolle og mulige innflytelse. Det bør prioriteres fra skolene å gi barn og unge "nettveit" slik at deres egne holdninger og "varsellamper" styrkes og slik kan bidra til redusert risiko.

Disse medlemmer mener også at departementets signaler om økonomisk oppfølging er positive. Uten nødvendige tilgjengelige ressurser vil loven fort kunne komme til å virke mot sin hensikt slik at man ikke får nyttiggjort lovens intensjon. Det forutsettes derfor at departementet følger dette nøye opp.

Komiteens medlemmer fra Høyre viser til Dokument nr. 8:74 (2005-2006) forslag fra stortingsrepresentantene Elisabeth Aspaker, André Oktay Dahl og Olemic Thommessen om bekjempelse av seksuelle overgrep mot barn med særlig fokus på barn og unges økte bruk av nye elektroniske media. Disse medlemmer vil påpeke at barns sårbarhet i dagens elektroniske samfunn krever nytenkende tiltak for å styrke deres rettslige stilling. Det er nødvendig at voksensamfunnet er villig til å møte denne problemstillingen på en offensiv måte.

Disse medlemmer sier seg fornøyd med at Regjeringen nå foreslår å skjerpe kampen mot overgrep mot barn og innfører straff for forberedelseshandlinger når det kan bevises at den voksne har til hensikt å misbruke barnet. Innføring av en norsk "grooming"-paragraf som rammer voksne med uheldige hensikter i kontakt med barn på Internett, innebærer både et tidsskille og en viktig milepæl i arbeidet for å styrke barns rettslige stilling i Norge.

Disse medlemmer vil spesielt fremheve det arbeidet Redd Barna har gjort på dette feltet, for uredd opptreden og stor innsats for å hindre overgrep mot barn både nasjonalt og internasjonalt. Organisasjonen har satt dagsorden både i Norge og gjennom sin høring i EU-parlamentet sist høst, og har vært en aktiv pådriver for at Norge skulle kopiere den britiske "grooming"-bestemmelsen.

Disse medlemmer vil peke på at den teknologiske virtuelle verden - Cyberspace - har introdusert barn for spennende muligheter, men også alvorlige potensielle farer. Med den nye "grooming"-bestemmelsen vil Internett ikke lenger fremstå som et lovtomt rom. Etter dette vil atferd i det fysiske og virtuelle rom bli mer likestilt, og barns rettssikkerhet

kan ivaretas på en langt mer forsvarlig måte. Disse medlemmer er glade for at "grooming"-bestemmelsen betyr at overgripere kan stanses før det fysiske møtet. Dermed kan barn spares for opprivende situasjoner der risikoen for overgrep er overhengende. En annen effekt av bestemmelsen om å kunne gripe inn på bakgrunn av aktive forberedelseshandlinger og uten at barnet må møte overgriper på et avtalt møtested, er at bestemmelsen dermed vil kunne forebygge mange traumatiske opplevelser hos barn.

Komiteens medlemmer fra Framskrittspartiet og Høyre viser til erfaringene fra England og vil understreke at effektiv bekjempelse av overgrep mot barn etter forutgående kontakt etablert på Internett, nødvendiggjør at politiet tilføres friske midler til å etablere en forsvarlig overvåking av chattekanaler og systematisk patruljering av nettet. Opprettelse av en politistasjon på Internett vil være et sentralt virkemiddel for å kunne lykkes med slik overvåking og for å kunne følge aktivt opp ved mistenkelige kontakter.

Komiteens medlemmer fra Høyre vil her fremheve at Kripos over tid har bygget opp nøkkelkompetanse om overgripere og Internett som arena for forberedelse av overgrep mot barn og/eller spredning av barnepornografisk materiale. "Grooming"-bestemmelsen må følges opp med relevant opplæring i politiet, og det må samtidig legges til rette for at Kripos' erfaringer i denne type saker kommer politidistriktene til gode. Disse medlemmer vil understreke at etablering av en politistasjon på nett må suppleres av en strategi der også det enkelte politidistrikt settes i stand til å kunne avdekke og forfølge slike saker med utgangspunkt i "grooming"-bestemmelsen.

Komiteens medlemmer fra Framskrittspartiet og Høyre vil vise til de ulike forslagene til tiltak i Dokument nr. 8:74 (2005-2006) og konstaterer at en arbeidsgruppe ledet av Grete Faresmo, i sin rapport, "Forebygging av internettrelaterte overgrep mot barn", nylig har fremmet en rekke likelydende forslag. Disse medlemmer har mer-

ket seg at arbeidsgruppens leder har uttalt at det forebyggende arbeidet må styrkes vesentlig og at justisministeren har kommentert forslagene positivt. Disse medlemmer forutsetter derfor at Regjeringen allerede i Revidert nasjonalbudsjett 2007 vil komme tilbake med de første konkrete oppfølgingsbevilgninger og forslag til oppfølging av denne rapporten, slik at politiet og hjelpeapparatet kan stå best mulig rustet når den nye "grooming"-bestemmelsen trer i kraft.

Disse medlemmer mener det er særlig viktig å følge opp utvalgets forslag om en direkte varslingsmulighet til politiet, en slags trykk-knapp på nettet som barn selv kan benytte til å si fra, når de opplever ubehagelige situasjoner på nettet.

Disse medlemmer mener at hensynet til god oppfølging av barn i krise må lede til en bedre samordning av et fragmentert hjelpeapparat. Disse medlemmer viser til gode erfaringer på Island og ser på etableringen av Barnas Hus som et grunnleggende utgangspunkt for å få til et slikt tilbud. Det er et stort behov for samordning av det offentliges tilbud og oppfølging slik at hjelpen blir gitt på barnets premisser. Ideen bak Barnas Hus er at barnet og pårørende skal ha ett sted å henvende seg og kunne få nødvendig hjelp og oppfølging der.

Komiteens medlemmer fra Høyre stiller seg derfor uforstående til at Regjeringen og regjeringspartiene ikke kan støtte Høyres forslag om opprettelse av regionale Barnas hus for derigjennom å sikre et landsdekkende tilbud som når alle barn.

Komiteens medlemmer fra Framskrittspartiet og Høyre vil på nytt fremheve betydningen av at det viktige forebyggende samarbeidet i SAFT-prosjektet videreføres og videreutvikles etter mønster av det engelske CEOP med sikte på bedre og mer koordinert samarbeid til beste for barn som er i faresonen eller allerede har blitt utsatt for overgrep. Disse medlemmer vil vise til at den type informasjonsarbeid som dette senteret har tilrettelagt for, både virker forebyggende, veileder barn om hvor de skal henvende seg når de har opplevd overgrep og skal bidra til at det enkelte overgrepsoffer ikke opplever å være alene med sine negative opplevelser.

3. KOMITEENS TILRÅDING

Komiteen har for øvrig ingen merknader, viser til proposisjonen og rår Odelstinget til å gjøre slikt

vedtak til lov

om endringer i straffeloven 1902 mv. (straffebud om å møte et barn med forsett om å begå seksuelt overgrep mv.)

I

Straffeloven 22. mai 1902 nr. 10 endres slik:

§ 201 nytt annet ledd skal lyde:

Atferd som nevnt i første ledd bokstav b og c anses forøvet overfor noen også når den er forøvet gjennom bruk av telefon, internett eller annen elektronisk kommunikasjon.

Ny § 201 a skal lyde:

Med bøter eller fengsel inntil 1 år straffes den som har avtalt et møte med et barn under 16 år, og som med forsett om å begå en handling som nevnt i §§ 195, 196 eller § 200 annet ledd har kommet frem til møtestedet eller et sted hvor møtestedet kan iakttas.

Villfarelse om alder utelukker ikke straffeskyld, med mindre ingen uaktsomhet foreligger i så måte.

Straff etter denne bestemmelsen kan falle bort dersom de som har avtalt å møtes, er omtrent jevnbyrdige i alder og utvikling.

II

Lov om rettergangsmåten i straffesaker 21. mai 1981 nr. 25 (straffeprosessloven) endres slik:

§ 68 nytt sjette ledd skal lyde:

Anke over tingrettens avgjørelse i sak etter straffeloven § 28 b første ledd bokstav a, treffes av myndighet som nevnt i lov om straffegjennomføring § 58 annet ledd. Anke over lagmannsrettens dom i sak som nevnt i første punktum, besluttes av statsadvokaten. § 310 tredje ledd gjelder tilsvarende.

§ 76 femte ledd skal lyde:

Ved rettsmøter i tingretten og lagmannsretten om fullbyrding av subsidiær fengselsstraff etter straffeloven § 28 b første ledd bokstav a eller av reststraff etter prøveløslatelse etter straffegjennomføringsloven § 44 annet ledd, kan tilsatte i kriminalomsorgen møte. *Bestemmelser om påtalemyndighetens rettigheter og plikter gjelder tilsvarende.*

§ 332 tredje ledd skal lyde:

Paragrafen her gjelder ikke for saker som etter kapittel 24 skal behandles med lagrette, og heller ikke for anke over saker som nevnt i straffeloven § 28 b første ledd bokstav a.

§ 333 nytt sjette ledd skal lyde:

Paragrafen her gjelder ikke for anke over saker som nevnt i straffeloven § 28 b første ledd bokstav a.

§ 455 første ledd nytt fjerde punktum skal lyde:

For dom som beslutter å fullbyrde subsidiær fengselsstraff etter straffeloven § 28 b første ledd bokstav a, treffes vedtak om fullbyrding av myndighet som nevnt i lov om straffegjennomføring § 58 annet ledd.

III

I lov 18. mai 2001 nr. 21 om gjennomføring av straff mv. (straffegjennomføringsloven) tilføyes § 58 annet ledd et nytt annet punktum som lyder slik:

Samme myndighet treffer i slike tilfeller også avgjørelse om anke til lagmannsrett, fullbyrding etter straffeprosessloven § 455 og utsettelse med fullbyrdingen etter straffeprosessloven § 459.

IV

Lov 20. mai 2005 nr. 28 om straff endres slik:

I § 102 nr. 4 (endringer i lov 22. mai 1981 nr. 25 om rettergangsmåten i straffesaker) tilføyes:

§ 68 sjette ledd skal lyde:

Anke over tingrettens avgjørelse i sak etter straffeloven § 52 første ledd bokstav a, treffes av myndighet som nevnt i lov om straffegjennomføring § 58 annet ledd. Anke over lagmannsrettens dom i sak som nevnt i første punktum, besluttes av statsadvokaten. § 310 tredje ledd gjelder tilsvarende.

§ 76 femte ledd skal lyde:

Ved rettsmøter i tingretten og lagmannsretten om fullbyrding av subsidiær fengselsstraff etter straffeloven § 52 første ledd bokstav a eller av reststraff etter prøveløslatelse etter straffegjennomføringsloven § 44 annet ledd, kan tilsatte i kriminalomsorgen møte. *Bestemmelser om påtalemyndighetens rettigheter og plikter gjelder tilsvarende.*

§ 332 tredje ledd skal lyde:

Paragrafen her gjelder ikke for saker som etter kapittel 24 skal behandles med lagrette, og heller ikke for anke over saker som nevnt i straffeloven § 52 første ledd bokstav a.

§ 333 sjette ledd skal lyde:

Paragrafen her gjelder ikke for anke over saker som nevnt i *straffeloven § 52 første ledd bokstav a*.

§ 455 første ledd fjerde punktum skal lyde:

For dom som beslutter å fullbyrde subsidiær fengselsstraff etter *straffeloven § 52 første ledd bokstav a*, treffes vedtak om fullbyrding av myndighet

som nevnt i lov om straffegjennomføring § 58 annet ledd.

V

Lovens del I-III trer i kraft straks. Del IV trer i kraft når lov 20. mai 2005 nr. 28 § 102 nr. 4 trer i kraft.

Oslo, i justiskomiteen, den 13. februar 2007

Anne Marit Bjørnflaten

leder

Thomas Breen

ordfører

